

Školení se vyplácí

Luca* věděl moc dobře, co pro jeho přítele Johna* znamená výlet lodí za potápěním. Když jej tedy John požádal, aby se s ním vydal za tímto čtyřdenním dobrodružstvím, pozvání bez dlouhého rozmýšlení přijal.

Oba už měli s potápěním zkušenosti. Luca je divemaster PADI, John pak pokročilý potápěč na otevřených vodách, který nedávno získal certifikaci pro potápění s rebreatherem. Ani ve snu je nenapadlo, že jejich výlet skončí po nehodě až v nemocnici – a to ještě mohly být následky mnohem tragičtější, kdyby jejich potápěčský průvodce t George* nebyl velice pohotový a navíc správně vyškolen.

Když se ráno nalodovali, cítil se Luca unaveně. Den předtím se totiž zúčastnil večírku. Proto zůstal na lodi, když průvodce, John a ještě jeden další potápěč, Paul*, dopoledne vyrazili na dva ponory. Všichni čtyři potápěči pak odpoledne absolvovali jeden ponor společně. Večer však Luca i John na plánovaný noční ponor rezignovali.

Následujícího dne byl Luca odpočatý a připojil se k Paulovi a průvodci na jeden dopolední ponor. Tentokrát to byl John, který se rozhodl pořádně se vyspat.

Toho rána sice zaznamenali nějaké proudy, ale nejednalo se o nic nebezpečného. Luca, Paul i jejich průvodce si pod vodou krásně zaplavali mezi obrovskými balvany i v mezerách mezi nimi.

V určitém okamžiku Paul zjistil, že má málo vzduchu, ale průvodce mu dovolil použití náhradního zdroje. Když nastal čas k návratu z ponoru, Luca – který byl k hladině blíže než ostatní dva potápěči – signalizoval svou svítilnou, že míří zpět k lodi. Paulovi i průvodci se zdálo být vše normální a vůbec je nenapadlo, že by Luca mohl mít nějaké problémy s dýcháním.

Paul a průvodce pokračovali ve výstupu a řádně dodržovali bezpečnostní přestávky. Po chvíli Paul uviděl, že si Luca strhl masku. V tom okamžiku si uvědomili, že se děje něco velice nebezpečného. Luca se přestal hýbat. Vznášel se na hladině s tváří obrácenou směrem dolů. Průvodce začal rychle vystupovat a ignoroval další bezpečnostní přestávku. Paul jej následoval.

Když dosáhli hladiny, otočili Lucu tváří vzhůru. Průvodce odhodil svou i Lucovu zátěž a požádal Paula, aby držel Lucovi hlavu nad vodou. Teď potřebovali na sebe upozornit loď. Průvodce však nemohl najít píšťalku, proto vyzval Paula, ať se pokusí získat pozornost lodi on, zatímco on sám (průvodce) bude udržovat Lucovu hlavu nad vodou.

Z Lucových úst vycházela pěna. Průvodce ji setřel a začal mu poskytovat umělé dýchání z úst do úst. Pomyslel na použití resuscitační masky, ale rozhodl se nechat ji v kapse BCD a soustředit se na důkladné dýchání – tak, jak se to učil v záchranářském kurzu pro potápěče.

Asi za pět minut k nim dorazila loď. Průvodce odebral Lucovi BCD a posádka lodi jej vytáhla do lodi, svlékla mu mokrý oblek, položila jej na palubu a nasadila mu kyslík.

Mezitím dostali z preventivních důvodů kyslík i vyčerpaný průvodce a Paul. Když se průvodci začaly vracet síly, všimnul si, že se Lucův stav začíná zlepšovat. V bezvědomí byl asi půl hodiny, po celou tu dobu mu vycházela z úst pěna a vykašlával tekutinu.

Kapitán zavolal rychločlun, který Lucu převezl na pevninu, kde již na něj čekal sanitní vůz a ten jej dopravil do nemocnice. Před odjezdem člunu navíc z lodi kontaktovali DAN Europe a oznámili, co se stalo a kam bude Luca zavezen. Tým DAN Europe začal případ okamžitě sledovat.

Když průvodce a Paul navštívili nemocnici, bylo jim řečeno, že Lucův zdravotní stav byl nejpravděpodobněji zapříčiněn náhlou infekcí plic. Nebylo tudíž zapotřebí hyperbarické léčby.

Luca jim řekl, že začal mít problémy s dýcháním asi v 10metrové hloubce. Jen s potížemi udržel v ústech regulátor, protože mu z plic stoupala pěna, proto svítilnou signalizoval, že míří k lodi.

Také vysvětlil, že když se dostal na hladinu, rozhodl se na ně počkat ve splývací poloze na zádech. Než ztratil vědomí, stačil naštěstí odhodit masku.

Průvodce k tomu poznamenal, že když viděl Lucu obráceného tváří dolů, bylo mu jasné, co musí udělat. V tomto případě to bylo vypuštění bezpečnostní zastávky.

Luca jim poděkoval za vše, co pro něj udělali a navzájem se shodli na tom, že se jim záchranářský kurz skutečně vyplatil. Luca rovněž poděkoval členům týmu DAN Europe, kteří jeho případ sledovali od prvního telefonátu až do konce – dokud se plně neuzdravil a neopustil nemocnici po několika dnech pozorování na jednotce intenzivní péče.

Záchranářské dovednosti si čas od času zopakujte. Někdy byste je mohli velmi nutně potřebovat.

**Jedná se o skutečný příběh, pouze jména byla změněna kvůli ochraně totožnosti zúčastněných osob.*